

dan tingene kan gøres på en bedre måde, så folk ikke føler, at de bliver svigtet.

Men rapporten siger også, at loven ikke har haft den fornødne gennemslagskraft, at den ikke er nået ud alle steder, og at vejledningen måske er for stor til at blive læst af alle. Jeg har selv nogle erfaringer, og af nogle høringssvar kan vi se, at den i hvert fald ikke når ud til alle. Derfor kunne man måske godt tænke over, at vi skal have lavet en vejledning, som er mere tilgængelig for folk, der er på deltid, så de ikke skal finde rundt i 90 sider, når de samtidig er på nattevagt.

Men rapporten siger også nogle meget beklemmende ting. Den siger faktisk, at der er nogle, der viser en meget stor despekt for loven. Der er noget med, at man skal afrapportere, og rapporten siger meget klart, at der er nogle, der snyder på vægten her, og at det faktisk er systemerne, der gør det. Man underrapporterer problemernes omfang opad i systemerne, og det kan vi ikke tage nok afstand fra. Vi kan ikke have, at der er nogle systemer, der er så illoyale over for lokalpolitikkerne, at de ikke fortæller dem sandheden om problemernes omfang, for hvordan skal man så kunne se, om de normeringer og de ressourcer, man stiller til rådighed, er tilstrækkelige?

Men tilbage til de gode reaktioner på loven. De gode reaktioner kunne egentlig godt have fået os til at sige: Lad os nu få is i maven, der er tid nok, og tiden arbejder for det gode. Men vi kan også lytte til nogle af de problemflader, der er, og sige, at vi vil hjælpe de gode løsninger lidt på vej, og derfor er der behov for nogle rettelser lige nu.

Der er i hvert fald én klar ting, som vi ikke fik med sidst. Nu kan man kun flytte hjemmefra af hensyn til sig selv og ikke af hensyn til sin ægtefælle, og den rettelse, man vil lave nu, har vi det faktisk ganske godt med. Nu kan det også være af hensyn til andre, fordi det jo netop ikke er nogle få personer, der træffer sådanne afgørelser.

Vi har det faktisk også ret godt med, at der kan blive tilladelse til en meget, meget kortvarig og aftalt magtanvendelse, når den gives uden for det bomiljø, hvor magtanvendelsen skal udøves. Det skyldes, at der kan være nogle vaner og nogle ting, der skal laves om, når man pludselig bliver afhængig af hjælp fra andre. Men det er netop en forudsætning for os, at det er kortvarigt, og at det også er en tilladelse, man ikke kan give på stedet, altså at det ikke må være nogen i systemet, der giver tilladelsen.

Vi har også drøftet dørbådnere meget, og vi er enige i, at det må være den absolutte undtagelse, at man skal prøve de fysiske indretninger først. Det kan godt ske, at man skal acceptere en dørbådneraftale i perioden, indtil man får den rigtige fysiske indretning, men målet må være, at man skal gøre tingene godt, og igen: Der må ikke snydes på vægten.

Det er meget vigtigt, at det kommunale tilsyn bliver åbent og ærligt og tager problemet op i sine tilsynsrapporter, og det gør også, at jeg vil gentage, at vi stadig gerne vil have en revisionsparagraf. Hvis den ikke kommer automatisk fra socialministeren, stiller vi altså et ændringsforslag om det, for vi synes, det er vigtigt, at Folketinget jævnlige forholder sig til lovgivningen – både for at se, hvordan det går, og også for at holde øje med, om der sker den faglige udvikling, vi ønsker, så anvendelsen af lovgivningen ikke bliver en udøvelse af magt, men bliver et initiativ til øget faglig udvikling og til ændringer i de miljøer, der trænger til ændringer.

Det samlede resultat skal være mindre magt og ikke øget magt. Men der skal også være en større ærlighed om den magt, der udøves, og det er derfor, vi godt vil være med til at give nogle tilladelser for at få den skjulte magt på bordet. Så kan vi nemlig bedre håndtere tingene og sige: Hov, her er der måske for meget magt, og den skal vi have erstattet af faglig udvikling.

Det er også derfor, vi f.eks. går ind for, at man nu må ledsage en person, der utilsigtet er gået ind til naboen. Jeg har det så ikke så godt med, at det er med henvisning til omsorgspligten. Jeg havde haft det meget bedre, hvis det havde været med en henvisning til privatlivets fred, for det er jo ikke en del af omsorgen, men netop det, at når man får ubudne gæster, må man altså godt have lov til at sige nej tak til besøget.

Vi har stillet en række spørgsmål, og vi glæder os til udvalgsarbejdet, men umiddelbart støtter vi lovforslaget.

Kl. 18.05

Pia Kristensen (DF):

I Dansk Folkeparti hilser vi forslaget velkommen, for vi mener, der er behov for de lempelser, forslaget lægger op til. Praxis har nemlig vist, at hensynet til selvbestemmelsen har vundet tunge end hensynet til værdigheden, og det har medført, at omsorgen over for personer, der er ude af stand til at tage vare på sig selv, ikke har været tilstrækkelig. Den hidtidige ensidige fokusering på retssikkerheden har været til hinder